

svarsregler, men de gamle regler er faktisk stadig væk gældende, er ikke nogle, der er trådt ud af kraft, bare fordi vi har direktivet; de to regelsæt er parallelle.

Det ser vi bl.a. i princippet om, at man selv skal betale en vis andel af erstatningen, at man selv skal betale en lille del. Der plejer man at bruge de i retspraksis udviklede regler til at dække sig ind under, og efterfølgende bygger man ovenpå med direktivreglerne for at få fuld erstatning.

Dansk Folkeparti foreslår så som en konsekvens af, at EF-Domstolen har forringet både demokratiet og forbrugersikkerhedsreglerne for europæerne, at vi simpelt hen griber tilbage og holder fast i de gamle regler. Vi vil ikke acceptere at skulle indføre noget, som det danske Folketing eller det danske retssystem ikke har haft til hensigt. Det er hensigten med Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Jeg har med stor fornøjelse læst og også hørt justitsministerens fremlæggelse af sit eget lovforslag, og for mig at se er der ingen tvivl om, at hensigten er meget langt hen ad vejen den samme. Men jeg vil stadig væk sige, at der er nogle områder, hvor vi må have afklaret, hvorvidt sigtet, det endelige udkomme, også bliver det samme; om vi virkelig med en vedtagelse af L 201, som er ministerens forslag, får den samme sikkerhed, som vi engang før 1989 havde, og som Dansk Folkeparti ønsker at fastholde.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg kan ikke undlade at lade mig provokere af hr. Morten Messerschmidts indlæg, fordi hr. Morten Messerschmidt gentager det, han masser af gange har gjort i andre sammenhænge, nemlig at EF-Domstolen skulle være illegitim, skulle savne demokratisk berettigelse osv.

Kl. 11.25

Jeg vil gerne spørge, hvorved EF-Domstolen adskiller fra de kendte danske domstole ved dens opbygning. Der er ikke nogen, så vidt jeg ved, danske dommere, der er folkevalgte. På den anden side vil jeg sige, at den legitimitet, som EF-Domstolen har, jo gentagne gange er blevet bekræftet ved diverse folkeafstemninger i Danmark, hvor den danske befolkning har sagt ja til først Romtraktaten og derefter senere til Maastrichttraktaten, Amsterdamtraktaten osv. Så det med den manglende legitimitet vil jeg gerne bede hr. Morten Messerschmidt om at udbyde lidt, for jeg har svært ved at se, at EF-Dom-

stolens status i så henseende skulle adskille sig så forfærdelig meget fra danske domstoles.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jamen det er altså et kompliceret område, og derfor vil jeg godt forsøge at elaborere på det.

Jeg har ikke sagt, at EF-Domstolen er illegitim, jeg anerkender dens folkeretlige status. Det, der er problemet, er, at EF-Domstolen afsiger domme, som er illegitime. Når eksempelvis EF-Domstolen blander traktaterne sammen, er det helt klart, at man er inde på et område, som er politisk og ikke juridisk.

Det, der er problemet ved EF-Domstolen, og som vi ikke ser ved danske domstole, er, at EF-dommerne opfører sig som politikere. De ændrer på traktaterne. Det var det, vi diskuterede i onsdags her i salen. Jeg tror næsten, at fru Arnold var til stede. At EF-Domstolen går ind og træffer politiske afgørelser, betragter jeg som fuldstændig illegitimt, for det er ikke domstoles, og det er ikke dommeres opgave, de skal afgøre juridiske disputer, ikke politiske.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Men er det ikke sådan, vil jeg spørge hr. Morten Messerschmidt, at selv inden for det danske retssystem er der jo også domme, som er afsagt på grundlag af den samme lovgivning, men som får forskelligt udfald, afhængigt af om det er Østre Landsret eller Venstre Landsret, eller om det er byretterne eller Højesteret, der afsiger dem? Der kan være forskellige vurderinger af nøjagtigt det samme lovgrundlag set i relation til en ganske bestemt problemstilling.

Anerkender hr. Morten Messerschmidt ikke, at der kan være forskel på fortolkningerne, afhængigt af hvad det er for nogle personer, der sidder og kigger på det, selv om de pågældende personer er bundet af lovens bogstav?

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg ved ikke, om det var et forsøg på at replicere på det svar, jeg lige kom med, så lykkedes det i hvert fald ikke særlig godt. For sagen er jo, at det her ikke handler om, at forskellige retsinstanter kan lægge vægt på forskellige synspunkter i en retssag. Det er fuldstændig naturligt. Det er jo derfor, vi har et treinstanssystem i Danmark. Hvis ikke man kunne lægge vægt på for-